

N°. 67. Oud-Nederlandsche Volksliederen.

NB. Deze liederen worden eenstemmig gezongen; wanneer de melodie voor Alt en Bassen te hoog gaat, daar zingen deze eenvoudig een octaaf lager.

A. Hoe groot, o Heer!

$\text{♩} = 72$

Hoe groot, o Heer! en hoe ver-vaar-lijk staat nu ons le-ven vol ver-driest. Ons va-ters
 's Lands sleu-tels en haar sta-len gren-dels smijt nu den Speck 1) met groot ge-weld. Aan tweeën, en
 Gij zijt ons schild en hebt dijn oo-gen, Heer, tot dijns naams eer, prijs en lof. Op dij-ne
 po-gen saam een-paar-lijk te dem-pen, al ge-lijk men ziet, het volk te zaam, dat U-wen
 met sol-daat en ven-dels zij't Land schier ma-ken dat het heil tot on-der-gang in Span-jaards
 scha-pen, die ge-om-hoo-ge nog zult ver-hef-fen uit den stof; daar-om wil ik zon-der schrik,
 Naam, het volk te zaam dat u-wen Naam be-lijdt, o Heer! in de-zen noot ons doch be-vrijd.
 dwang; tot on-der-gang zoo daar niet haast ver-schijnt een he-mels heir, dat haar te zaam ver-dwint.
 schrik, daar-om wil ik op U steeds mij-ne zorg vast-zet-ten, o mijn heil, mijn sterkt, mijn borg!

B. O, NEDERLAND!

$\text{♩} = 72$

O, Ne-der-land! let op uw zaak, de tijd en stond is daar, op-dat nu in den hoek niet vaak uw
 Neemt acht op u-wer lan-den staat, uw volk en ste-den meest zijn sterk, en daar is raad en daad van
 Be-schut, be-scherm, be-waar uw land, let op het Spaansch be-drog. Ai, laat niet ne-men uit uw hand uw
 vrij-heid die voor-waar uw ou-ders heb-ben duur ge-kocht met goed en bloed en le-ven;
 ouds al-tijd ge-weest. Uw a-del is man-haf-tig vroom, men vindt niet haars ge-lij-ken;
 pri-vi-le-ge-n toch. Maar toont U elk een man van moed, in 't hou-den van uw wet-ten;
 want zij werd nu gansch en t'ee-ne-maal ge-zocht tot niet te zijn ver-dre-ven.
 houd den Span-jaard toch, ik bid u, in den toom, dat hij van ons mag wij-ken.
 bo-ven al dient God en valt Hem steeds te voet, dat Hij op U mag let-ten.

1) De Speck, schimpnaam die gegeven was voor Spanjaard.

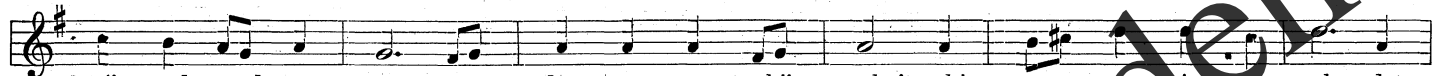
Bond van Chr. Zangvereen. in Nederland.

$\text{♩} = 69$

C. Gelukkig is het land.

Ge - luk - kig is het land, dat God de Heer be-schermt, als daar met moord en brand, de
De Hoe - der Is - ra - els, die slaapt noch slui - mert nooit, Hij helpt uit veel ge - kvels zijn
Ge - dankt moet zijn de Heer, de God die eeu - wig leeft, dat Hij ons t' zij - net eer - dees

vij - and rond - om zwermt, en dat men meent, hij zal 't schier o - ver - win - nen al, dat
volk, 't welk was ver - strooid door 't Spaan - sche boos ge - broed, en doet haar nog dit goed, dat
o - ver - win - ning geeft; dat won - der heeft de kracht des Hee - ren al ge - wracht! O

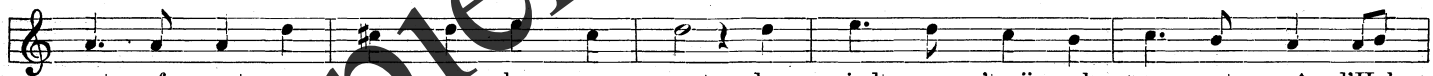
dan, dat dan, dat dan hij zelf komt tot den val
zelf, dat zelf, dat zelf de vij - and loo - pen moet
Heer, o Heer, o Heer! hoe groot is U - we macht!

$\text{♩} = 72$

D. Waar dat men zich al keert.

Waar dat men zich al keert of wendt en waar men loopt of staat; Waar dat men reist, of
Ver - ee - nigd vrij - ge - vocht - en volk maakt Span - je d'oor - log moe; Zulks dat hij zij - nen
O Neer - land! zoo zij maar en bouwt op God den Heer al - tijd; Uw pij - len vast ge -

rost of rent, en waar men he - nen gaat; daar vindt men, 't zij ook op wat reê d'Hol -
vre - de - tolk dit land moet zen - den toe. Wie zoud' ooit heb - ben dit ge - dacht, dat
bon - den houdt en zaam een - drach - tig zijt: Zoo kan u Dui - vel, hel noch dood niet

lan - den en de Zeeuw. Zij loo - pen door de woes - te zee als door het bosch, de leeuw.
d'hoog - moed van Pa - pou, dat zoo een groo - te trot - sche macht zoo buig - zaam wor - den zou.
kren - ken noch ver - treên; al waar ook Span - je nog zoo groot, ja 's we - relds mach - ten een.